774/07

Den 30. maj 2007 blev i sag nr. 70.309:

xxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, påstår selskabet pligtig at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at forholdet ikke udgør et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Selskabet har desuden henvist til, at der ikke er godtgjort årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og klagerens tab af lugtesans. Endelig har selskabet anført, at kravet under alle omstændigheder er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Det fremgår af sagen, at klageren den 1/8 2005 anmeldte, at han den 31/3 2001 - som følge af tæthed i næsen - med en engangsplastsprøjte havde skyllet næsehulen med 0,1 % Klorhexidin. Ifølge klageren medførte skylningen stærke smerter, som aftog i løbet af en halv time. Af anmeldelsen fremgår det, at klagerens lugtesans var blevet beskadiget som følge heraf. Den 26/6 2002 havde klageren søgt lægebehandling.

Efter modtagelse af de lægelige oplysninger meddelte selskabet i skrivelse af 19/8 2005 afslag på forsikringsdækning under henvisning til, at behandlingen ikke kunne betragtes som et ulykkestilfælde, og kravet desuden var forældet i medfør af den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29. I skrivelsen anførte selskabet desuden, at det

ikke havde taget stilling til årsagssammenhængen mellem hændelsen og den nedsatte lugtesans.

Som reaktion på selskabets afslag på forsikringsdækning anførte klageren i skrivelse af 29/8 2005 til selskabet bl.a.:

> "Tab af lugtesans er oftest forbigående. Det troede jeg også ville være tilfældet for mig. Der gik derfor forholdsvis lang tid før jeg kontaktede øre- næsehalslæge. Spec.læge T.M. konstaterede den 26.06.02 hævede slimhinder i næsehulen og ordinerede næsespray mod allergi til ca. 6 måneder. Lugtesansen kunne så komme igen gradvist. Jeg blev samtidig henvist fil CT-scanning på T. Sygehus. Denne scanning viste intet unormalt.
>
> Den 22.10.02 henvendte jeg mig hos spec.læge A.F., som da havde åbnet klinik på T. Sygehus. Jeg havde stadig ingen lugtesans. A.F. undersøgte min næsehule omhyggeligt; men fandt ingen årsag.
>
> Jeg fik siden en grundig helbredsundersøgelse ved egen læge. Resultatet var, at jeg i alle henseender var sund og rask bort set fra lugtesansen.
>
> Først i juli 2005 kommer jeg i tanke om, at den skylning af næsehulen med klorhexidin, som jeg foretog i marts 2001, måske kunne have forbindelse med tabet af lugtesans, selvom jeg mente, at klorhexidin er et ganske uskadeligt middel, som jeg som tandlæge ofte har ordineret til mundskylning mod hævelse af tandkød. Dette er en anerkendt behandling i tandlægepraksis.
>
> Jeg kontaktede spec.læge A.F. telefonisk og spurgte, om han mente, at skylning af næsehulen med klorhexidin kunne være årsag til tab af lugtesans. A.F. oplyste, at det havde han ikke hørt om, men han kunne meget vel forestille sig, at det kunne være tilfældet og netop være årsagen i mit tilfælde, fordi han havde kendskab til et tilfælde, hvor en patient havde mistet hørelsen i forbindelse med skylning med klorhexidin af en øregang, hvor trommehinden var perforeret."

Ved skrivelse af 14/12 2005 fastholdt selskabet sin afgørelse.

Hertil bemærkede klageren i skrivelse af 10/1 2006 bl.a.:

> "... her er der tale om en enkelt hændelse, hvor skyllevæsken tilfældigt og utilsigtet har ramt lugteorganet øverst i næsehulen. Dette har kun kunnet lade sig gøre, fordi der er anvendt en stump skyllekanyle til tandlægebrug, som åbenbart er kommet forbi de hævede slimhinder i næsehulen. Skaden er opstået, fordi skyllevæsken var klorhexidin til mundskylning, som det viser sig har en neurotoksisk virkning, i.e. nervebeskadigende, virkning.

Der er **ikke** tale om en hændelse, der er sket over tidsrum, men om en konkret hændelse, som kan tidsfæstes og i øvrigt har været ganske smertefuld. Det er derfor også helt utænkeligt, at gentagelse ville kunne ske.

Jeg har ikke konstateret tabet af lugtesans umiddelbart, fordi lugtesansen har været stærkt reduceret p.g.a. hævede slimhinder på hændelsestidspunktet. … Den manglende luftpassage i næsen var årsagen til, at jeg foretog skylningen.

Da jeg blev undersøgt ved speciallæge, blev der konstateret hævede slimhinder i næsehulen, og ordineret næsespray.

Og jeg blev stillet i udsigt, at lugtesansen ville vende tilbage.

Omhyggelige undersøgelser incl. CT-scanning og inspektion af næsehulen under anvendelse af lokalbedøvelse og generel helbredsundersøgelse har ikke kunnet påvise andre årsager til tabet af lugtesansen end netop skylningen med klorhexidin. Dette forklarer også, at lugtesansen ikke er kommet tilbage, idet det viser sig, at påvirkning af lugteorganet med klorhexidin medfører en varig beskadigelse af lugteorganet, ligesom høresansen beskadiges varigt, hvis der skylles i mellemøret med klorhexidin.

Årsagssammenhængen må således anses for at være lægeligt dokumenteret.

Med hensyn til tidspunktet for tabet af luftesansen er der ingen tvivl om, at der er tale om det tidspunkt, hvor skylningen med klorhexidin blev gennemført. Men det har ikke kunne udelukkes, at lugtesansen ville komme tilbage, før årsagssammenhængen blev kendt. Og det blev den først i juli 2005."

Da selskabet fortsat fastholdt sin afgørelse, blev sagen indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at der er tale om et ulykkestilfælde, at der er påvist årsagssammenhæng mellem hændelsen og tabet af lugtesansen, og at kravet ikke er forældet.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 25/10 2006 bl.a.:

"Ved vores afgørelse har vi lagt vægt på følgende forhold:

- at skylningen, der angiveligt er årsag til tabet af lugtesansen, ikke udgør en tilfældig, af sikredes vilje uafhængig, pludselig og udefrakommende indvirkning på vores kundes legeme, idet den eneste årsag til den anmeldte forhold, er forsikringstager egenhændige skylning af sin næse i klorhexidin,

- at det forhold, at vores kunde ikke er bekendt med konsekvenserne ved anvendelse af klorhexidin i forbindelse med en næseskylning, er uden betydning for, om der foreligger et ulykkestilfælde,

- at der under alle omstændigheder ikke foreligger lægelig dokumentation for, at der er årsagssammenhæng mellem det anmeldte forhold og lugtetabet,

- at vores kunde først konstaterer lugtetabet længe efter skylningen

- at forsikringstager først søger lægehjælp mere end 1 år efter næseskylningen,

- at lægerne i den forbindelse ikke kan finde årsagen til den nedsatte lugtesans, men at dette ikke modsætningsvis betyder, at der er årsagssammenhæng mellem skylningen og tabet af lugtesansen,

- at forsikringstager først mere end 4 år efter næseskylningen kommer i tanke om næseskylningen og den mulige årsagssammenhæng,

- at det forhold, at speciallæge A.F. - ca. 3 år efter at han har undersøgt vores kunde - angiveligt gør gældende, at det ikke er utænkeligt, at forsikringstagers lugtesans kan være beskadiget som følge af skylningen, ikke er tilstrækkelig dokumentation for den påståede årsagssammenhæng,

- at den påståede årsagssammenhæng på det foreliggende grundlag efter vores opfattelse forekommer tvivlsom,

- at kravet iht. forsikringsaftalelovens § 29 under alle omstændigheder er forældet ved udløbet af 2004, idet vores kunde senest får kundskab om tabet af lugtesansen i 2002,

- og at det forhold, at forsikringstager først indser den påståede årsagssammenhæng mellem skylningen og tabet af lugtesansen 4 år efter hændelsen, betyder ikke, at den 2 årige forældelse ikke kan gøres gældende, idet det modsatte resultat vil medføre et for stort element af tilfældighed, og samtidig indebære en risiko for, at den sikrede er i stand til at spekulere i forældelsesbestemmelsen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3. Ulykkestilfælde, der medfører mindst 5 % invaliditet**

Når et ulykkestilfælde, se fællesbetingelsernes pkt. 2, er direkte årsag til, at forsikredes medicinske invaliditet fastsættes til en invaliditetsgrad på mindst 5 %, udbetales erstatning for den fastsatte invaliditetsgrad.
…
**2. Som ulykkestilfælde betragtes:**
- en tilfældig
- af forsikredes vilje uafhængig
- pludselig

- udefra kommende indvirkning på legemet
- som har en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren - efter undersøgelserne hos speciallægen i 2002 - havde kundskab om sit eventuelle krav og om, at det var forfaldet. Allerede derfor finder nævnet, at et eventuelt krav efter hændelsen i marts 2001 var forældet ved udgangen af 2004, jf. den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29, hvorfor

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson